

Hoog van de Toren

Wouter Hulstijn

Het begrip 'antisemitisme' verliest zijn inhoud

'J'accuse', in die traditie is deze Hoog van de Toren te scharen. Ik klaag iedereen aan die een criticaster van de staat Israël uit gewoonte wegzet als antisemiet. Beschuldigd worden van antisemitisme staat zo ongeveer gelijk aan het medeverantwoordelijk gemaakt worden voor de vernietigingskampen.

In juni vorig jaar berichtten de media over wat een zoveelste antisemitisch incident leek. Een vrouw was in de Parijse metro door 'Noord-Afrikaanse' jongeren de kleren van het lijf gerukt waarna deze ook nog hakenkruizen op haar buik getekend hadden. Heel Frankrijk was in rep en roer totdat bleek dat zij alles verzonnen had. Twee maanden later werd een synagoge in brand gestoken en waren op de muren in slecht Frans antisemitische leuzen en hakenkruizen geklad. Weer was er grote consternatie totdat bleek dat het een oud-werknemer, een jood, geweest was die uit wraak de synagoge in brand gestoken had.

Ik heb mij niet schuldig gemaakt aan de holocaust. Mij dan te beschuldigen van antisemitisme ergo van verantwoordelijkheid achteraf voor de dood van miljoenen joden is buiten alle proportie.

En dit is wat mij bijna wekelijks door R. Naftaniël van het CIDI, Leon de Winter en 'Christenen voor Israël' wordt toegebeten. Want iedereen die kritiek op Israël heeft – of hij deze nu hardop uitspreekt, fluistert of voor zich houdt – wordt van antisemitisme beschuldigd. Ik dus ook. Het probleem echter is dat zij (Naftaniël c.s.) zich volledig met de staat Israël én met de Israëlische regering identificeren en kritiek op deze zien als een neiging joden hun plaats onder de zon niet te gunnen. In het onderzoek dat de Europese Commissie vorig jaar heeft laten uitvoeren om de mening van de Europese burgers over bedreigingen voor de wereldvrede te vernemen, werd terzijde ook gevraagd welk land zij als grootste bedreiging voor de vrede zien. Dat bleek Israël te zijn. Vijfenzestig procent koos uit de twee 'schurkenstaten', Israël en de Verenigde Staten, Israël als de grootste bedrei-

ging; in Nederland zelfs 75 procent. Reactie van Israël: Europeanen zijn antisemieten en ze spreken het steeds meer hardop uit ook. De Israëlische krant Ha'aretz vroeg zich af waarom het Israël goedgezinde Nederland 'nog antisemitischer' bleek te zijn dan de rest van Europa?

Het enige juiste antwoord luidt: dat is niet zo, en Europeanen zijn ook niet *per se* antisemitisch. Europeanen leven echter wel in een open wereld waarin zij veel onrecht zien en zij begrijpen niet waarom onrecht in het verleden aangedaan, belangrijker moet zijn dan onrecht nú aangedaan. (Wie durft een schaal van belangrijk tot onbelangrijk onrecht op te stellen?)

De opeenvolgende Israëlische regeringen hebben van het gebied Palestina / het land Israël een apartheidstaat gemaakt waar terreur een passend antwoord op terrorisme schijnt te zijn. En dat moet maar eens afgelopen zijn. Dát is het enige wat de critici zeggen, wat ik zeg.

Volgens de Winkler Prins-encyclopedie is antisemitisme 'een moderne benaming [sinds ca. 1879] voor een vijandige houding ten opzichte van joden op grond van vooroordelen'. Nemen we deze geheel plausibele en waarde vrije definitie en vergelijken we deze met de aard van de kritiek die van Naftaniël c.s. een antisemitisch stempel krijgt, dan is het glashelder dat deze kritiek *niet* antisemitisch is!

De soort kritiek die ik hier namelijk bedoel is kritiek op het *beleid* van de opeenvolgende *regeringen* van de staat Israël. Kritiek op de bezetting, kritiek op het geen gehoor geven aan VN-resoluties (waarvoor andere landen binnengevallen worden), kritiek op het nederzettingenbeleid, kritiek op het onrechtmatig inhouden van Palestijnse belastinginkomsten, kritiek op het standrechtelijk executeren van Palestijnen, Libanezen en anderen, kritiek op het schenden van de soevereiniteit van buurlanden.

We hebben nu dus vastgesteld dat de beschuldiging van antisemitisme hier geheel misplaatst is. Op déze manier zijn mensen die – binnen de beperkingen zoals boven opgevoerd – antisemitisme noemen wat geen antisemitisme is, zelf schuldig aan antisemitisme! Zó wordt antisemitisme gecreëerd. Het begrip antisemitisme is aan inflatie onderhevig en ik stel dan ook voor om uitingen die het kenmerk hebben joden hun plaats onder de zon niet te gunnen voortaan jodenhaat te noemen. Dit schept helderheid: antisemitisme kunnen we dan scharen in het rijtje: anti-americanisme, anti-Duitse gevoelens en Frankrijk-is-een-mooi-land,-alleen-jammer-dat-er-Fransen-wonen. En jodenhaat in het rijtje: christenhaat (christenhonden) en moslimhaat (geitenneukers).

reacties: www.groniek.nl